

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 16 maja 2024 r.

Pozycja 110

POSTANOWIENIE

z dnia 7 lutego 2024 r.

Sygn. akt Ts 132/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej W.C. w sprawie zgodności:

art. 188 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.) z art. 10 w związku z art. 184; art. 45 w związku z art. 78 oraz art. 20 i art. 22 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 7 czerwca 2023 r. (data nadania) W.C. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Skarżący jest właścicielem działek, na których inwestor (reprezentowany przez skarżącego Klub [...] sp. z o.o.) wybudował obiekt sportowy (korty tenisowe wraz z infrastrukturą).

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego [...] decyzją z 14 maja 2019 r. (nr [...]) nakazał inwestorowi dokonanie całkowitej rozbiórki, realizowanego bez wymaganego prawem pozwolenia na budowę, obiektu sportowego. Od powyższej decyzji skarżący wniósł odwołanie.

Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z 18 grudnia 2019 r. (znak: [...]) utrzymał w mocy rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. wyrokiem z 4 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]), rozpoznawszy skargę skarżącego, uchylił powyższą decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji. Skargę kasacyjną od tego orzeczenia wniósł Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 11 stycznia 2023 r. (sygn. akt [...]) uchylił zaskarżony wyrok i oddalił skargę skarżącego na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 18 grudnia 2019 r. w przedmiocie nakazu rozbiórki.

Powyższe orzeczenie zostało doręczone skarżącemu (reprezentującemu go pełnomocnikowi) 9 marca 2023 r.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 8 września 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 18 września 2023 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami) decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego [...] z 14 maja 2019 r. (nr [...]) wraz z uzasadnieniem oraz odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem załączników złożonych wraz ze skargą konstytucyjną (z wyjątkiem pełnomocnictwa, odpisu wyroku NSA i wydruku śledzenia przesyłki pocztowej).

Skarżący złożył w Trybunale wymagane dokumenty 25 września 2023 r. (data nadania).

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 29 listopada 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 8 grudnia 2023 r.) wezwał skarżącego do: sprecyzowania wzorców kontroli dla zakwestionowanego w skardze art. 188 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023r. poz. 1634, ze zm.; dalej: p.p.s.a.) przez wyjaśnienie, czy skarżący zarzuca niezgodność tego przepisu m.in. z: a) „art. 45 w związku z art. 78 Konstytucji” (*petitum*) czy art. 45 i art. 78 Konstytucji (s. 9), b) „art. 20 i art. 22 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji” (*petitum*) czy art. 20 w związku z art. 22 i art. 64 ust. 3 Konstytucji (s. 10). Skarżący został ponadto zobowiązany do wskazania, które jego konstytucyjne wolności lub prawa wyrażone w powyższych postanowieniach Konstytucji, a także wyrażone w art. 10 w związku z art. 184 Konstytucji, i w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone przez zakwestionowany w skardze art. 188 p.p.s.a., jak również do uzasadnienia zarzutów niezgodności zakwestionowanego przepisu z wolnościami lub prawami skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na ich poparcie.

W piśmie procesowym złożonym w Trybunale 15 grudnia 2023 r. skarżący usunął braki wskazane w zarządzeniu.

Skarżący zarzucił, że zakwestionowany w skardze art. 188 p.p.s.a., który stanowi o kompetencji NSA do wydania orzeczenia reformatoryjnego (sąd samodzielnie rozpoznaje skargę), narusza prawo do sądu w aspekcie prawa do sprawiedliwego i rzetelnego procesu, ponieważ pozbawia możliwości zaskarżenia tego orzeczenia (art. 45 w związku z art. 78 Konstytucji). Uniemożliwienie „kontroli działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne” narusza także zasadę trójpodziału i równoważenia się władzy wykonawczej i sędziowskiej (art. 10 w związku z art. 184 Konstytucji), a także prawo własności oraz wolność prowadzenia wolności gospodarczej (wskutek zastosowania zaskarżonego przepisu decyzja o rozbiórce stała się bowiem ostateczna).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznej oceny.

2.1. Skarga konstytucyjna została sporządzona przez adwokata, który przedłożył stosowne pełnomocnictwo.

2.2. Skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, ponieważ od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 stycznia 2023 r. (sygn. akt [...]) nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.

2.3. Dochowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, gdyż powyższe orzeczenie wraz z uzasadnieniem zostało doręczone skarżącemu 9 marca 2023 r., natomiast skarga została wniesiona do Trybunału 7 czerwca 2023 r. (data nadania).

2.4. Przedmiot skargi został prawidłowo określony. Skarżący zakwestionował art. 188 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.) w brzmieniu: „Naczelnny Sąd Administracyjny w razie uwzględnienia skargi kasacyjnej, uchylając zaskarżone orzeczenie, rozpoznaje skargę, jeżeli uzna, że istota sprawy jest dostatecznie wyjaśniona”. Przepis ten był podstawą powyższego wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, co wynika wprost z jego uzasadnienia.

2.5. Zakwestionowanemu w skardze przepisowi skarżący zarzucił naruszenie praw: do sądu w aspekcie odpowiednio ukształtowanej procedury, „kontroli działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne” oraz własności. Podniósł także naruszenie wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

2.6. Skarżący wskazał, w jaki sposób – jego zdaniem – zakwestionowany w skardze przepis narusza powyższe wolności i prawa. Zarzucił bowiem, że samodzielne rozpoznanie przez Naczelnny Sąd Administracyjny skargi na decyzję administracyjną pozbawiło go możliwości zaskarżenia tego orzeczenia. Wskutek rozstrzygnięcia reformatoryjnego decyzja o rozbiórce obiektu sportowego stała się ostateczna, tym samym ingerując w jego prawo własności i możliwość prowadzenia dotychczasowej działalności gospodarczej.

3. Mając powyższe na względzie, a także w związku z tym, że ocena sformułowanych w skardze zarzutów wykracza poza zakres wstępnej kontroli skargi konstytucyjnej, Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowił nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.